

Библиотека
Прозна ишовања

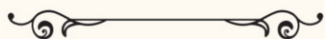
Наслов оригинала
Eric-Emmanuel Schmitt
Les contes de la chouette - L'île de la liberté

Copyright © Hachette Livre / Hachette Enfants, 2021

© 2023, за српски језик Одисеја

ЕРИК-ЕМАНУЕЛ ШМИТ

Совине приче

ОСТРВО СЛОБОДЕ

Илустровала
Барбара Брен

Превела с француског
Светлана Стојановић

Одисеја
Београд, 2023.

Ретко се виђа да се брат и сестра тако лепо слажу као Лили и Данило! Спавају једно уз друго у јазбини породице Зец, пробуде се рано, одјуре дубоко у Плаву шуму и заједно се играју. Трче, задиркују се, измотавају и играју жмурке док не падне мрак. Кући се врате весели тек када се уморе, на брзину се умију и затворе очи да што пре све почну изнова.

Лили и Данило не пристају да им ико брани да се играју колико им је воља. И када пада киша или снег, и кад је ветровито, они се снађу, скачу по барама, грудвају се или пусте да их носи ветар.

Сметају им једино други.

„Не галамите док спавам!”, наређује им сова.

„Скроз сте ме поквасили тим скакањем у воду”, виче дабар са обале реке.

„Не улазите у моју јазбину!”, гунђа кртица.

„Не трчите овуда, поломићете ми цвеће које брстим”, грди их кошута.

Лили и Данило мисле да су становници Плаве шуме страшни гњава-тори.

Највећи гњаватори су ипак њихови родитељи.

„Дођите на вечеру”, зове их тата Зеџ.

„Време је за вечеру! Не расправљајте се са мном.”

Када отац ућути, мајка настави:

„Деџо, поспремите своју собу.”

„Касније, мама.”

„Не оставља се овакав неред. Наша јазбина је мала, а ви је затрпате целу.”

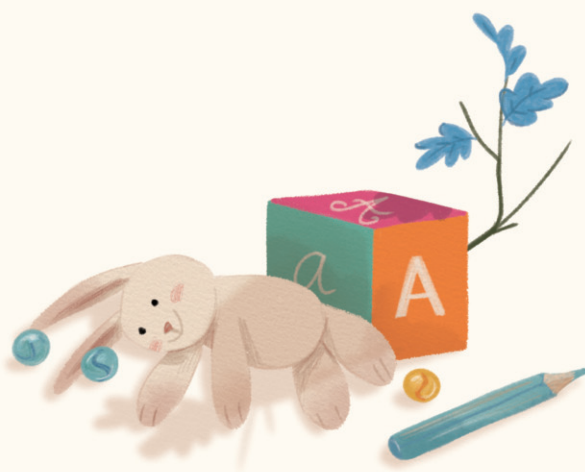
„Мама, види како је лепо напољу.”

„Одмах долазите!”

Најстрашније им је када их родитељи удруженим снагама терају у школу.

„Не, не данас”, преклињу их Данило и Лили. „Више волимо да се играмо.”

„Играћете се суботом и недељом. Крећите!”

Једне вечери, због тога што су их толико нервирале и спутавале све те обавезе, Лили и Данило су одлучили да се не врате кући иако је пао мрак. Па шта што ће се родитељи забринути!

Два зечића су мрзела Плаву шуму јер у њој никада нису били слободни да раде шта желе. Размишљали су како да оду одатле.

Скривени иза једног брежуљка, посматрали су сребрни Месец.

„Шта мислиш, да ли је тамо горе боље?“, питала је Лили Данила.

Иза себе су зачули глас.

„Не могу вас одвести на Месец, али могу на Острво слободе!“

Престрављени, Лили и Данило су погледали иза себе.

Једна сова их је посматрала са храста. Њене велике, округле и светлеће очи као да су им читале мисли.

„Ко си ти?“, прошапутала је Лили.

„Минерва, птица филозофије.“

„Шта је то филозофија?“, питао је Данило.

„Вештина размишљања. Биће вам потребна. Патите јер не можете да радите шта хоћете?“

„Да!“

„У том случају, предлажем да одете на Острво слободе.“

„Када?“

„Одмах. Пењите се.“

